

Punahilkka

Kirjoittanut Terttu Tupala

Tyttö juoksi, lanka vieri,
elonlanka ehtiväinen.
Tyttö poimi marjan maasta,
marja maistui mahtavalta.
Tyttö onnesta punersi.
Punahilkaksi rupesi.

Hilkka päässä hunnun lailla
leimikossa leiskahteli.

Susi juosta jolkutteli,
synkän korven kasvattama,
hukkapoika hurmevöinen.

Kuinka koidot kohtasivat?
Isoäitinsä nimessä
Hilkka pieni juoksussansa
hurtan tiellänsä tapasi.

Suden tarkkakuonon suussa
halu haikea heräsi.
Korpi kuiski, lintu puussa
mustakurkku kuikutteli.

Koppa, kappa! hukka huomaa,
tyttösellä pikkuisella.
Sepä saalishankinnassa
suden suussa syötäväksi!
Siispä söi mitä halusi,
tyttö n haukkas suurukseksi.

Makiainen marjamaito
purskahti kuin ruskopilvi,
jätti jäljen metsämalle,
punaisena paistavaisen.

Rukka ruskaksi rupesi.

Linnunsiivet taivasalla –
sielulinnunpa suloisen.

Opetus:
Tapiolan tarjotinta
kohti kun me kurkotamme,
muistakaamme maammoamme –
millä maito maksetahan?